

I stället för finansbubblor – Sverige måste bygga kärnkraft och magnetåg!

När det globala finanssystemet nu går i graven kommer möjligheten att återuppliva världens reala ekonomi att hänga på att USA, Kina, Ryssland och Indien går samman om att lägga grundstenen till ett nytt finans- och valutasystem, det som den amerikanske ekonomen Lyndon LaRouche kallar ”ett Nytt Bretton Woods-system”.

EU-länderna har i och med Maastrichtfördraget ingen suveränitet över sina egna ekonomier och kan därför inte spela en nyckelroll i den första fasen av omorganiseringen av systemet. Men Sverige och Europa kan ändå spela en viktig roll i att stödja stormaktsalliansens initiativ. Samtidigt kommer Sveriges, Europas och Japans stora tekniska och industriella tillgångar att vara avgörande för återuppbyggnaden av världens fysiska ekonomi, synnerhet för att bygga de s.k. eurasiska landbroarna, utvecklingskorridorer som kommer att sträcka sig från Kina genom Centralasien, från Indien genom Sydostasien till Europa och från Europa genom Sibirien och under Berings sund till USA, Kanada och Sydamerika. Dessa korridorer inkluderar höghastighetsjärnvägar (mest magnetåg), elproduktion och kraftledning från nya generationer kärnkraftverk, avsaltning av havsvatten med hjälp av kärnkraft, vattenkanaler för att flytta stora mängder färskvatten till torra områden och göra öknarna gröna i Centralasien, västra Kina, Sydostasien och Afrika, nya städer och vetenskapscentra.

En del av dessa projekt är igång, men arbetet går sakta och görs småskaligt. Europa och USA saknas mycket i det arbetet. Skall vi kunna hjälpa till måste förberedelserna för en återindustrialisering av Sverige och Europa börja nu.

Globalisering är ett hinder

En så storskalig utveckling är inte möjlig, och har inte varit möjlig under det rådande, nu kollapsande, globala spekulationsystemet. Varken nationella eller internationella projekt tillåts bli finansierade genom statligt genererade billiga krediter. Den globala marknaden med de privata finansintressenas vinst- och maktlystnad får bestämma över hela nationer i ”globaliseringens” namn.

LaRoucherörelsen vill göra det möjligt att finansiera de nödvändiga infrastrukturprojekten genom att ge staten möjlighet att *skapa* krediter. LaRouche föreslog i slutet av januari att USA, för att återuppbygga sin sammanfallande ekonomi, bör gå i bräschen med att införa ett tvådelat räntesystem, med en *låg* ränta på 1-2 procent för nationella investeringar för reala ekonomiska ändamål (bostäder, infrastruktur och industrier) och en *sränta* på upp till 7 procent för lån till alla former av spekulativ finansiell verksamhet.

Satsningar på infrastruktur är långsiktiga och genererar inte vinst direkt utan endast indirekt genom sin positiva påverkan på hela ekonomins tillväxt. Därför bör investering-

arna komma genom statliga krediter med en låg ränta. Under globaliseringssystemet kräver ”investerare” och deras hedgefonder en vinst på mer än 10 procent på sina investeringar. Det kan normalt ske bara genom plundring av en real ekonomi som vanligen växer med 3-4 procent. Därför är de privata infrastrukturinvesteringarna som föreslås idag rena mordet på den egna ekonomin.

Sveriges regering och andra europeiska regeringar bör återigen studera idéerna bakom Franklin Roosevelts politik i USA under 1930-talet efter depressionen, eller Tysklands återuppbyggnad efter andra världskriget genom riktade statliga lågräntekrediter från en separat statlig budget för kapitalinvesteringar. Den politiken reflekterades även i Sverige under 1930-60-talen. Sveriges regering och riksdag är i akut behov av en snabb och intensiv kurs i statlig infrastrukturinvestering. Det syntes tydligt när statsminister Fredrik Reinfeldt i riksdagens frågestund den 31 januari om de uteblivna infrastruktursatsningarna i Västsverige, svarade att man inte skall lova att bygga något i landet om man inte har de finansiella resurserna. Detta synsätt är det stora problemet.

Miljöideologin

Ett annat kritiskt problem som kan bli lika farligt för Sveriges framtid är den fanatiska och ovetenskapliga miljöideologin. På grund av till exempel det mångåriga tankeförbudet mot kärnkraften, har Sverige idag förlorat möjligheten att bygga egna kärnkraftverk. Därför måste vi påbörja ett kraschprogram för att utbilda en ny stor kader av ingenjörer och tekniker för att inom 15 till 20 år bygga upp en ny kärnkraftsindustri baserad på det svenska uranet, hela bränslecykeln och den nya isotopekonomin. Men redan nu måste vi börja bygga ut kärnkraften, även om det betyder att vi får gå med mössan i handen till Frankrike, USA, Ryssland eller Sydafrika för att importera deras reaktorer.

Man har rätt att vara ledsen över de förlorade 30 årens industri- och teknikfientliga paradigmen i Sverige, men inte uppgiven. Vi måste förvandla vår frustration till en passion för positiva lösningar för samhället och världen. Om vi skall utrota fattigdom och elände från jorden, måste vi först besegra pessimismen och blicka framåt.

Miljöfanatikerna och Al Gore vill att vi i stället skall blicka bakåt. De finansmaktsintressen, som backar upp dem i Europa och USA, vill tvinga oss in i en ovetenskaplig medeltida ideologisk tvångströja, kallad ”klimatförändring på grund av människans koldioxidutsläpp”. De förbjuder all diskussion om de andra faktorer som styr klimatet på jorden.

Det är fortfarande bortom människans makt att kontrollera solens aktivitet och variationerna i den strålning som når jorden, vilket är huvudfaktorn i temperaturväxlingarna på jorden. Lika lite kan människan idag påverka den kosmiska

LaRoucherörelsen i Sverige – EAP

tel. 08-28 04 44 pg. 34 15 59-3 larouche@nysol.se www.nysol.se www.larouchepac.com

strålningen, som styr bildningen av moln i den lägre atmosfären, och både påverkar och påverkas av solens aktivitet. Olika mycket solstrålning faller också in på jorden beroende på jordaxelns lutning, som förändras i åtminstone tre olika mångtusenåriga cykler, vilka när de samverkar har visat sig sammanfalla med istiderna. Vi har under de senaste bilfråga tvåusen åren haft både kallare och varmare perioder på jorden än idag. Så varför kastar klimatförändringshysterikerna bort all vetenskap vi har om jordens historia och babblar allt högre och högre om koldioxid?

Ett viktigt hål i muren

I den kompakta muren av industrifientlig klimatpropaganda har en viktig politisk öppning uppenbar sig vad gäller kärnkraften och byggandet av höghastighetståg som kan förbinda oss med Kontinentaleuropa. I en debattartikel i Dagens Nyheter den 11 januari krävde folkpartiledaren Jan Björklund att regeringen tänker om vad gäller hela kärnkraftspolitiken. 2006 upphävdes den s.k. tankeförbudsparagrafen i 1984 års kärntekniklag, som förbjöd allt forsknings- och utvecklingsarbete kring kärnkraften på företag och universitet. Nu menar Björklund att det är dags att häva också nybyggnadsförbudet i kärntekniklagen och att man i ett första steg bör planera för att bygga fyra nya reaktorer, vid de befintliga kärnkraftverken. Björklund är säkert inte ovetande om att runt 70 procent av svenskarna idag är positiva till kärnkraft och att mer än hälften vill bygga nya kärnkraftverk, men han går dem tillmötes för att begränsa ökade koldioxidutsläpp i den antivetenskapliga klimatideologins namn.

I sin debattartikel betonar Björklund att man, av samma falska klimatskäl, bör bygga ut höghastighetståg för persontransporter och korta restiderna från flygplan, bilar och lastbilar. En stor del av inrikesflyget skulle t.ex. kunna ersättas av snabbtåg med hastigheter upp till 350 km/tim. Det senare förslaget fördes också fram tidigare i januari av miljöpartiet med hänvisning till klimatargumentet. Förslagen är riktiga men försvagas av att argumenten är felaktiga och populistiska. Vi skall bygga kärnkraft och infrastruktur för att förbättra mänsklighetens levnadsvillkor och bygga en framtid för kommande generationer, och vi skall göra det för att det är det enda rätta att göra.

Denna utveckling sammanföll med två viktiga händelser. Den ena var en internationell konferens som hölls i januari i Linköping på temat höghastighetståg. Bo Lennart Nelldal, professor på Kungliga Tekniska Högskolan, sade där att prioriteten för Sverige är att bygga nya, separata spår för snabbtåg, ett mellan Stockholm och Göteborg och vidare till Köpenhamn i sydväst, och ett annat som binder samman södra Sverige med den norrländska östkusten. Nelldal beräknade att det skulle kosta omkring 100 miljarder kronor att lägga nya spår för snabbtåg på linjerna Stockholm–Göteborg och Malmö–Sundsvall. Men den kostnaden skulle betalas tillbaka många gånger om tack vare de positiva effekterna på ekonomin i stort över hela landet. Han ansåg att det redan nu skulle vara samhällsekonomiskt lönsamt att göra denna investering. Vi skulle få tillbaka det tre gånger om på 60 år. Om politikerna tog ett sådant beslut i dag skulle den första snabbtågslinjen kunna tas i bruk om tio år, sade Nelldal.

Den andra viktiga händelsen är att SJ i sitt remissvar till regeringens infrastrukturplanering uttryckligen förordar att en höghastighetslinje byggs från Stockholm till Helsingborg till 2020. Detta är den s.k. Europabanan, som sedan går vidare till Hamburg. Innan dess skall höghastighetståg byggas mellan Stockholm och Göteborg (Götalandsbanan), anser SJ. Edvard Lind, SJ:s chef för extern kommunikation, säger till Helsingborgs Dagblad att SJ även ser positivt på en fast förbindelse mellan Helsingborg och Helsingör, eftersom det gör det snabbare och enklare att komma ut i Europa med tåg.

Något som tros ha bidragit starkt till SJ:s stöd till dessa planer är det danska beslutet att bygga en bro över Fehmarn bält mellan Danmark och Tyskland. Den utgör nämligen den sista biten av Europabanan ut på kontinenten.

LaRoucherörelsen i Sverige som har varit politiskt ledande i många år i att kräva den typen av satsningar, välkomnar dessa diskussioner men vill lägga till två saker:

1. Att finansieringen av denna typ av storskaliga projekt endast kan lyckas genom riktade statliga lågräntekrediter från en separat statlig kapitalbudget, inte med den blandade driftbudget som regeringen idag kämpar för att få att gå ihop, och inte genom privata investeringar heller.

2. Att en satsning på ett svenskt magnetstågsnätverk (med hastigheter på 430-500 km/tim), i stället för höghastighetståg på hjul, skulle tvinga fram en sådan revolution i industri- och infrastrukturutvecklingen, som skulle lyfta produktiviteten och konkurrenskraften i hela den svenska ekonomin.

Vad som behövs är ett kraschprogram för att bygga ut kärnkraft och magnetstågslinjer och bygga transportkorridorerna västerut från Stockholm till Oslo, söderut till Köpenhamn och Hamburg och österut via en Finlandstunnel till Ryssland och Asien. Detta måste vi diskutera med alla berörda myndigheter och med riksdag, kommuner och lands-ting. Vi måste få igång ett samarbete med grannländerna Norge, Danmark och Finland och också väcka liv i den so- vande tyska Törnrosa vars roll är extremt viktig för den eu- roasiatiska ekonomiska utvecklingen.

Det är så du kan gripa in i krisen och vara med om att skapa en utväg för Sverige mitt i finanssystemets sammanbrott.

Hussein Askary
Ordförande,
LaRoucherörelsen i Sverige – EAP
5 februari 2008

I Danmark har LaRoucherörelsen/Schillerinstitutet redan presenterat sådana förslag i folketinget och i kampanjtidningar, som finns att läsa på www.schillerinstitut.dk. Se mer på vår svenska hemsida www.nysol.se, på den tyska hemsidan www.bueso.de och den amerikanska hemsidan www.larouchepac.com

